

ВЪСТНИКЪ

ДОБРУД

261

АБОНАМЕНТЪ:

За България, за 6 м.—7 л.
За странство за 6 м.—14 л.
Единъ брой 10 ст.

ОБЯВЛЕНИЯ:

На IV стр. 15 ст. на кв. см.

Адресъ:

„Добруджа“

Градската библиотека

Възв. наз.

ОРГАНЪ НА ЦЕНТРАЛНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ НАРОДЕНЪ СЪВЪТЪ

Излиза понеделникъ, сряда и петъкъ

Нови изпитания.—Задъ Дунава.—Прегледъ на пресата.—По Бесарабския въпросъ.—Изъ Ромъния.—Ромънията за Добруджа въ 1878 година.—Съглашението за съединението на Бесарабия съ Ромъния.—Ворбитъ въ Ирландия противъ задължителната всеяна служба.—Кавалерийската вечеръ въ Тулча.—Спескъ на заглавницъ въ Молдова.—Хроника

НОВИ ИЗПИТАНИЯ.

Пръживяваме едни отъ най-ръшителнитъ минути. Може би, когато пишешъ тия редове, Букурещката конференция ще е казала последната си дума по бъдещата съдба на нашата родина и Добруджа. Не подлъжи на никакво съмнение, че опова, което се ръши въ Букурещъ, ще има само юридическо значение; фактическото опредъление съдбата на Добруджа стои въ ръцетъ на самото население, което е единствения господар на своята бъдеща политическа участъ. Такъвъ е естествениятъ законъ; народитъ не сж една безформена и бездушна маса, съ които може да се спекулира, като съ всяка друга търговска стока. Никой юридически и фактически не може да отнеме върховното право на единъ народъ да се самоопредъля. А добруджанското население даде достатъчно доказателства за своитъ национални стремежи и тежнеения. Некарай личната си полувъкова духовна борба, то има на своя страна маса несъкрушими свидетелствувания и признания изъ сръдата на чуждепцитъ.

Слъдъ прелиминарния миръ съ Ромъния, добруджанския въпросъ стана чисто между-сюзнически въпросъ; той измъсти първоначалното си положение. Опредълянето бъдещата съдба на Добруджа подигна спорове не между България и Ромъния, а между България и нейнитъ бойни сюзници. Стана ръчъ за лъвски дълове и четвъртинки, които пръдизвикаха люти печатни полемики. Между-сюзническата политическа атмосфера се пръвибли съ електричество и не единъ път разумътъ отстапи място на чувствата. Именно въ тия мътнати врѣмца, конференцията наново подкачи пръстановенитъ си, не по вина на Ромъния, засъдания въ Букурещъ. Тамъ тя ще има да издържи единъ много мъчителенъ изпитъ, може би първия въ живота на сюзитъ. Нашето пожелание е да бъде той и последенъ.

Отъ някое врѣме въ някои неофициални сръди се заговорва за едно ново становнище по въпроситъ, който стана твърдъ много парливъ, вслъдствие необяснимата неотстъпчивостъ и неоправданитъ претенции за компенсация отъ страна на турцитъ. Лансира се проекта северна Добруджа да остане кондоминиумъ, съвадение на четиретъхъ сюзни държави—Германия, Австро-Унгария, България и Турция. Подобно разръшение на добруджанския въпросъ, макаръ и да няма абсолютно никакви изгледи на трайностъ, ще бъде едно нещастие за самото население и четворния сюзъ. Кондоминиумътъ ще бъде единъ изворъ на постоянни инциденти и раздори, дацкътъ за които неминуемо ще лъгне върху плъцитъ на самитъ добруджанци. Нъ най-голямото нещастие ще се състои въ подхранването на сепаретизма между самото население. Даво фактитъ ни опровергватъ, но ипй отъ сега още пръдричаме вътършени борби между разпороднитъ национални групи въ сръдата на добруджанцитъ, които борби, безпор-

но, ще дадатъ своето отражение и върху добритъ отношения на сюзнитъ държави. Явно е, че модусътъ, който се пръпоръчва за изглаждането на недоразуменията между България и Турция за териториалнитъ претенции, ще бъде източникъ на постоянни сътресения и несъгласия, които ще внесатъ дисхармония въ делото на сюзата. А това най-малко нпй българитъ желаемъ. Нашата единствена утѣха, обаче, ще бъде, че не намъ нада отговорността за така неумълото създадено положение.

Въ огледъ само на интереситъ на подавляющото въ северна Добруджа българско население, нпй трябва да заявимъ, че то ще умее да защити своитъ национални права тъй же, както можа да прави това цели 48 години пръвъ врѣмето на погръбания ромънски безправенъ режимъ. Въ своята борба то ще има на своя страна подкръпата на всички свои брати задъ геометрическата линия отъ вѣдъ Меджидие и всички ония наши приятели въ чужбина, които поведнѣжъ сж изразявали своитъ симпатии къмъ неговата пръва-клауза.

Какъ обаче ще погледне българскиятъ народъ отъ пръдвѣлитъ на свободното Царство на тоя проектъ, близкитъ дни ще покажатъ. Онова, което той направи пръвъ последнитъ двъ години въ кървавитъ борби, кръпи у насъ вратата въ неговитъ неизмънни чувства. Опасно е, то че отъ северна Добруджа се цели да се създаде една между-сюзническа рана, която ще буди постоянни болки до окончателното си излѣкуване.

Пръвъ едни нови изпитания за кондоминиумъ, нашитъ бойни сили, които иматъ задъ себе си една полувъковна история, пма да отпадатъ; напротивъ тѣ ще добиятъ новъ импулъсъ за оживление. Когато утръ всеки българинъ—добруджанецъ чуе тѣжния звонъ на разбитото Христово, той ще си спомни за лишенъ пътъ своитъ страдания за право и свобода, за които Исусъ загина на Голгота, нъ той няма да забрави, че слъдъ това идатъ нови дни—дни на възкресение. И като истински християнинъ, по примъра на великия мъченикъ на Пилата, той ще попесе новита изпитания съ христовата твърдостъ, за да дочака съ истинска радостъ скутитъ на своята родна майка България.

Положението на бойнитъ фронтове.

Бюлетенъ отъ Щаба на Дѣйствующата армия за 1 май 1918 г.

Македонски фронтъ. На нѣколко мѣста по фронта особено източнo отъ Преспанското езеро, въ Витошко и при Доирапъ отъ врѣме на врѣме огневата дѣйностъ отъ двѣтъ страни се уславаше. Сѣверно отъ Тахинското езеро разпръспахме съ огънь нѣколко неприятелски разузнавателни групи, въ долината на Вардара и Струма оживена неприятелска аероплавна дѣйностъ.

Добруджански фронтъ. Примирие.

Съюзнически свѣденія.

ЗАПАДЕНЪ ВОЕНЕНЪ ТЕАТРЪ. Въ Фландрия огневия бой достигна въ участницитъ Локеръ и Дранъ-остеръ до голяма сила. Хвърленитъ въ боя прѣсим-

французски сили се опитаха парадно да напръднатъ сръдну Дранъостеръ; тѣхнитъ извѣкловратни атаки бидоха осуетени чръзъ нашитъ огънь. По бойния фронтъ по двѣтъ страни на р. Сома водихме усѣбни разузнавания. Нападенията ни въ неприятелскитъ линии юго-западно отъ Нойрѣ и прѣзъ канала Оачи.— Едва при Барезитъ ни донесоха псеве отъ 50 плѣшника. По другитъ фронтове нищо отъ значение.

ИЗТОКЪ. ФИНЛАНДИЯ. Неприятелътъ се опита да пробие нашитъ линии сѣверозападно отъ Тавастекостъ и при Лати; той биде стбитъ като прѣтърпѣтъ тежки загуби. Финландскитъ войски заеха връността Виборъ.

УКРАИНА. Въ Кривъ засхе Финодоси безъ бой. ВИЕНА. Оживената боя, дѣйностъ по юго-западния фронтъ прѣдъаи вчера цѣлия денъ. На много мѣста прогонихме италиянскитъ разузнавателни части.

Палестински фронтъ. Западно отъ р. Мерия и при самата рѣка подвожихме бойната дѣйностъ. Прѣзъ сутринката на 30 априлъ силни англайски пѣхотни и кавалерийски отдѣления се опитаха да навлѣзатъ западно отъ Шерва въ нашитъ линии, но нашитъ храбри войници ги отблъснаха чръзъ огънь. Всички позиции сж въ нашъ рѣцъ. Сѣверно отъ Шерве единъ кавалерийски патрулъ се опита да навлѣзе, но биде елици чръзъ огънь отблъснатъ.

По море.

Официално съобщение. Въ заплѣтената зона около Англия бидоха потонени 28,000 брутo — регистровани тона, съ което се прънесе твърдъ голяма връда на неприятелскитъ търговски отношения. Най-голямитъ усѣбъ е имала подводницата на флотения поручикъ Шандоретъ; тя сама е потопила до канала Ла-манитъ 6 кораби. Може да се прънесе съ сигурностъ, че сж биле потонени голямо количество скъпоцѣнни за неприятелски материални.

Неприятелски съобщения.

Това, което германцитъ наричатъ „Кайзерова битка“, е цѣлмо вземането на Кале и Парижъ. Лудендорфъ е вѣрвалъ, че може да стери това до 1 май. Гигантскитъ му нападения отъ 29 априлъ иматъ за резултатъ само вземането на Кемель. Тукъ германцитъ се намираха прѣдъ новъ Вердунъ, понеже състава да взематъ цѣла верига отъ върхове. Иското зѣтене на англайскитъ аероплани прѣзъ врѣме на боеветъ деморализира сѣвършено германската пѣхота.

Кавалерийската вечеръ въ Тулча.

По инициативата на офицери отъ 1 конна дивизия, която прѣди година и половина обезсмърти по добруджанската равнина името на нашата родна конница, бѣ устроена на 20 априлъ въ полза на фонда „Генералъ Колевъ“, литературно-музикална вечеръ, която по излъчение и уредба паднаха всички окаявания. Специално за цѣльта бѣ аранжирана и разкошно декорирана голямата зала за конференции, по стѣнатъ на която, върху параднитъ покривки отъ сѣдалата на гвардейския полкъ, бѣха художествено съчетани красиви армюри отъ сабли и шлемове. Портретитъ на сюзнитъ монарси на коне бѣха наредени отъ двѣтъ страни на ложата, а надъ самата сцена, вѣрбидъ вѣнци, бѣ окаченъ портрета на легендарния добруджански конникъ — покойникъ Генералъ Колевъ, надъ който единъ орелъ бѣ разнесрилъ своитъ грамадни крила. Въ подножието на сцената бѣха кокетно патъкъмени раскошнитъ прѣдмети за лотарията! голяма частъ отъ които сж биле подарени отъ оазнерскитъ семейства въ Софял, Русе, Ямболъ, Пловдивъ, отъ тулчанци, а особено цѣнитъ отъ самитъ конни полкове. Между прѣдметитъ доминираше портрета на хубави черъ жребецъ, най-голямата печалба въ лотарията. Въ една отъ стаятъ на горния етажъ бѣ уредена специална художествена зала за картини изъ боеветъ и живота на хвърковатата ни конница. Вечерята бѣ отрита съ една рѣчъ отъ майоръ

Николаевъ „Спомени за генералъ Колевъ“, която, съ своята добра постройка, логика, пълнота и цвятитъ стилъ, направи силно впечатление. Мнозина отъ при- сжотвующитъ се прѣнесоха мислено въ миналитъ дни на върховно напѣжение по равната Добруджа.

Литературно-музикалната частъ бѣ изпълнена съ едноцветна безупрѣчностъ. Личеше, че особени грижи и старания сж биле положени въ подготовката на всѣки отдѣленъ нумеръ отъ програмата. Когато накрай хорътъ запѣ маршътъ на 7. Рилска дивизия, въ който се възпѣватъ моменти, които тѣсно се свързани съ името на командующия 3 армия, генералъ Тодоровъ, послѣдния бѣ живъ анлампранъ отъ цѣлата публика.

Вечерята се завърши съ оживени танци и публика си разоиде едва на разсъмване.

По своето отлично изпълнение и безупрѣчна аранжированостъ вечерилката на концертъ въ Тулча остави единъ дълготраенъ споменъ.

Чистия приходъ отъ вечерилката възлиза на почетната сума \$7.000 лева съ особена щедростъ се проявиха:

Офицеритъ и войницитъ отъ 1-й коненъ полкъ, които внесли	10000 лв.
4-а Прѣславска дивизия	1000
Тулчанската община	500
Сейфудла Есенди отъ с. Кара-Ибилтъ	200
Командира на 4-й коненъ полкъ	200
Драгомиръ Начовъ	200
1-о Конно Артилерийско отделение	100
Полковникъ Дръжковъ	100
Дръ Огняновъ	100

D. Задъ Дунава.

Ежедневнитъ извѣстия отъ другата страна на Дунава твърдятъ, че Яшъ не билъ се още подобрилъ съ Букурещъ. Тако Ионеску се защитавана съ това, че билъ взелъ участие само въ моралната, но не и въ материалната подготовка на войната. Братияну, отъ една страна обвинява Карпа и Маргилманъ, че сж приели условия за миръ, прѣдложени отъ четворния съюзъ, които били много тежки, отъ друга — се защитавана, като приписва на себе си заслугата за окупацията на Бесарабия, която при Маргилманъ се по- слѣдва отъ „сѣдмичието“. Маргилманъ обвинява и Тако Ионеску и Братияну, че изневерили на политиче- ската на Каролъ I, а Карлъ заяви право въ очитъ на бившия си шефъ, че той трѣбвало да се махне отъ прѣстолата, понеже не билъ „нищо хохенцолеръ, нищо ромѣнливъ“. Това е само външната страна на процеса, който слѣдъ войната обхвана господствуващата класа въ ромѣнската олигархия.

Вътрѣшната страна, обаче, положителната, е об- хванала изцяло възможно бързото ликвидиране съ вой- ната, както въ Букурещъ, така и въ Яшъ, така, най- послѣдъ, и въ Кишиневъ, който се присѣдини къмъ Яшъ и Букурещъ, за да ги спаси по скоро. Въ Бу- курещъ се залагатъ материалнитъ богатства, честта и морала не само на виновнитъ за „попачиената“ война по- колѣния, но и на десетилъ грядущи поколения. Въ Яшъ мълкомъ се съгласяватъ съ това и, въпрѣки договора съ Бесарабия, се изпращатъ ромѣнски-огражни упра- вители и офицери, които да дресиратъ бесарабското население въ духа на ромѣнската емиграция. Върѣдъ той шумъ проназа и неопрѣделено новината, че Кръ- стю Раковски, водителътъ на ромѣнскитъ социалисти,

надналь убиятъ ужъ отъ руски революционери нѣйдъ далечъ отъ Ромѣния — въ Одеса...

Въ цѣлитъ този кипещъ отъ противорѣчиви извѣстия и взаимни обвинения, само едно се разбира ясно: ромѣнската олигархична класа бърза да сирѣ прѣ- цеса на собственото си разлагане, като изпрѣвари окупацията на изгубилния човѣшки образъ ромѣнски се- лешинъ. И тукъ тя не се опира прѣдъ нищо, даже и прѣдъ кръвта на собственитъ си поданици, които бѣха пощадени отъ ужаситъ на войната. Дали, оба- че, ще успѣе; е другъ въпросъ.

При все това, разлагането трѣбва да се счита за врѣменно отложено, не поради новорформираниитъ се партии подъ шефството на Авереску и брата на Братияну, но прѣди всичко, поради поведенето на съюзнитъ държави, които отъ своя страна намекнаха чрѣзъ мѣродавнитъ си органи, че считатъ дѣлото на обединенето на Ромѣния и Бесарабия тѣсно частно дѣло, съ нескончасмото протакане на прѣговоритъ и благодарение повдигането отново на легендата, че ромѣнскитъ народъ билъ естествень пазителъ на ус- тията на Дунава и прѣчка за домоганията на сла- вяноството.

Никога на една побѣдена страна, започнала вой- ната по единъ най-безчестенъ начинъ, не е била по- ставена при по благоприятна обстановка, както Ромѣ- ния, която излиза въпично засилена и вътрѣшно, поне врѣменно, закрѣпена! Никога и никждъ побѣдителтъ не се е така дезинтересиралъ и не е билъ така бла- госклоненъ къмъ своя побѣденъ противникъ, както това става отъ Ромѣния. При това положение би имало мѣ- сто недоумѣнето, ако всичко не отпадне прѣзъ спо- хата на политиката на „тампонитъ“. Между грамад- нитъ империи се създаватъ малки държави, които юридически сж самостоятелни, а фактически ще бѣ- датъ на разположение на силата — покровителъ. Дали тази политика е цѣлесобразна и дали нѣма да на- стѣпнитъ разочарования отъ нея, не е наша работа, но какъвъ тампонъ ще прѣдставлява Ромѣния и какви ще бѣдатъ неговитъ външни насоки, е и важно и интересно.

Приказката, че Ромѣния служи за прѣчка на стрѣ- мѣнитъ на славянството е толкова стара, колкото и са- мия ромѣнски народъ, които дължи своето произхож- дение на античната политика на Римската империя. Така приказка бѣ подновена при създаването на днешна Ромѣния, тя се повтори на парижкия конгресъ, а по- таря се и то за лишени пѣтъ и днесъ. При все това, никога прѣзъ историята Ромѣния не е могла да из- пълни тази своя „естествена“ задача, не защото е била изпачилана, а защото винаги е свързвала своитъ интереси съ тия на руското славянството, което търсене разрѣшението на своитъ политически задачи отъ тази страна на Дунава. Ромѣния не изпълни тази си задача, не само, когато бѣ сама, но когато Турската империя ѝ помогна, като засели съ сѣщата цѣль, въ южна Добруджа комалити-турски население.

Ако историята опровергава тази политика, то на какво могатъ да се опратъ оубѣди, които я нами- ратъ достатъчно основателна, за да я положатъ въ основата на днешна Ромѣния, както това прави Дръ Б. Кюртъ? Да си служатъ съ нѣм ромѣнскитъ поли- тичи с и ясно и разбрано — удаватъ за сламка се лози, — но да си служатъ съ нея прѣдставители на съюзнитъ държави е най-малко непонятно, ако не се приеме прѣдъ видъ рѣшита на прѣдубежденето, които не е малка особено при политическитъ конструк- ции. Днесъ теорията за расовитъ борби не издържа критика. Въз основа на нея не бихме могли да се ориентираме въ разпрѣдѣленето на воюванитъ дър- жави. Славяни сж въ съюзъ съ ромѣни, монголи, се- пегалци и др., противъ славяни въ съюзъ съ герман-

ци, маджари и турци. Ако има койдъ смислъ възгласа „борба за самостоятелност“, то той се намира именно тукъ. И понеже този възгласъ е здраво прирѣпенъ на знамето на четворния съюзъ, то послѣдователно ще е да се изоставятъ старитъ теории, като антики пѣтъ миналото, а при разрѣшението на днешнитъ задачи да се запазятъ интереситъ не само на една или нѣ- колко отъ съюзнитъ държави, но на всички, споредъ тѣхнитъ заслуги къмъ общото дѣло. Затова и Ромѣ- ния ще трѣбва да бѣде полавена на мѣстото, което си опрѣдѣли сама съ своето участие въ днешната война. Цѣ се отнася пѣтъ до букурещката и яшка класа, тѣ трѣбва да бѣдатъ оставени на разположение на своя народъ, прѣдъ когото сж длѣжни да дадатъ отчетъ за своитъ дѣла. Послѣднитъ трѣбва да за- върши съ най-подлата гаста въ Европа онова, което съюзнитъ армии започнаха съ своитъ блѣскови побѣди въ Седмоградско, Добруджа и влашката степъ.

ПРѢГЛЕДЪ НА ПРЕСАТА.

„Gazeta Bucurestilor“. Хората и вѣстни- цитъ, които идатъ отъ Яшъ, показватъ, че начина на мисленето на войственитъ отъ Молдова не се е твърдѣ промѣнило и слѣдъ като мирътъ стана необ- ходимостъ. Особено братиянитъ сж даватъ видъ на побѣдители-матадора, като да сж сжоществали велика Ромѣния. Говорятъ съ наталенъ тонъ, заплахватъ всѣя, който не масли като тѣхъ, и се отдаватъ на агитация, които сж специалностъ на либералната партия. Това безсрамие прѣминава въвѣз граница. Само у насъ е възможно, щото-онка, които разориха сградата и напълно изгубиха войната, да издигатъ глава. Това става, защото у насъ пѣтъ обществено мнѣние, а има само политическа елѣнтела. А елѣн- телата може да бѣде подмамана съ благодѣянията на кредитнитъ учреждения, съ които разполасатъ братияновци въ щета на държавата. Но близо е врѣмето, когато тѣзи учреждения ще бѣдатъ свѣдени до истинската имъ роля и тогава ще се свърши окон- чателно и съ политическата роля на братияновци въ ромѣнския политически животъ.

„Lumina“. Стоитъ сега върху купъ развалини напоени съ кръвъ, проникнати отъ съзнаването, че трѣбва да настѣпи едно ново врѣме въ основни раз- личие отъ джесашното. Досега господствуваха лич- ноститъ, достигнали на поврѣхността благодарение на произхода и задържали се тамъ благодарение на владаването на държавнитъ срдѣства. Това бѣше вла- дичество на класитъ, на олигархията, която, по- край формитъ на свърѣщенния парламентаренъ ре- жимъ, съ всичкитъ негови недостатѣци, прибави из- цѣло запазенитъ останки отъ миналото на крѣпост- ничеството и изгощаването на слабитъ въ полъ на силнитъ. Сега трѣбва да започне ново врѣме, въ което рѣшаючи да бѣдатъ волята и интереситъ на мнозинството; ръководството на държавата да бѣде основано на истината, честността, съзнанието на дѣлгъ и честенъ трудъ. Това не ще се постигне лесно, ще трѣбва борба и трудъ, защото никога грѣ- коветъ на миналото не сж били по-силни, отколкото

Проф. Романски и Дръ Пенковъ.

Продължение отъ бр. 126.

Ромѣнски свидѣтелства по въпроса за Добруджа. (1878 год.)

Уводна статия на в. „Telegraful“

Законодателнитъ тѣла въ онзи денитъ тай- но заседание си взеха бѣлѣжка отъ известни офици- ални актове (Бесарабския въпросъ) и господа депутатитъ и сенаторитъ разискваха по тѣзи актове. Но въ- просътъ е твърдѣ важенъ и изисква много обмисле- не; може слѣдователно да се заключи, че днесъ ще има още едно тайно заседание, за да може да се чуе мнѣнието на по-вече отъ старитъ парламентарни дѣйци.

Споредъ духътъ, който владѣеше въ това тайно заседание, както народнитъ прѣдставители на дѣйтъ камари, безъ разлика на партии, тѣи и самото прави- телство, сж твърдо рѣшени, въ случай, че Бесарабия ни се отпаче възвела, да протестиратъ съ послѣдния енергия и по всички възможни начини противъ това и да отхвърлятъ какъвто и да е рѣшѣние, която би се прѣдложила въ случай, че отпаче отпадне на Бесарабия стане насилствено.

Да очакваме съ довѣрие рѣшѣнето на камаритъ, което правителството безусловно ще изведе...

Уводна статия на в. „Telegraful“.

Прѣдложенитъ ни отъ Русия, като замѣна на значителна частъ отъ пашѣта сѣжна Ромѣния, облаги бѣха въ сѣжностъ много съблазнителни; тѣзи облаги, които Русия ни прѣдлага срдѣцу ромѣнската частъ отъ Бесарабия, срдѣцу овиъ късь земя, който Европа ни даде за осигуряване илаването на Дунава и като дѣлителна областъ между Русия и Турция, бѣха при- видно значителни. Безъ да се гледа на това, ромѣ- нитъ не допуснаха да бѣдатъ измамени върху зна- чението на Бесарабия и не искаха да се противопо- ставятъ на рѣшението на Европа прѣзъ 1856 год. По- рада това, тѣ чрѣзъ своитъ народни прѣдставители отхвърлиха официалното прѣдложение на руситъ, съ което тържествено заявиха прѣдъ цѣлимъ свѣтъ, че тѣ за нищо въ свѣтъ не исчатъ да се прѣговаря за территорията на тѣхнитъ прѣдѣли, свързана съ толкова сѣжни спомени; че тѣ, напротивъ, обичатъ своитъ бе- сарабски брата и отстрашно жематъ и за въ бѣдаче да си останатъ ромѣни, каквито сж родени.

Огдавна не се е удавалъ на ромѣнския народъ такъвъ тържественъ случай, като този, който прѣдъ- вѣ прѣзъ послѣднитъ дни. Тази страна бѣ подложена на много и тежки изпитания; тя бѣ подложена на въз- мутители унижения; тя бѣ често разоривана и разно- кжована отъ неприятеля.

Сега, за моментъ, ний се надѣвахме, че, благода- рение на голѣмата уолуга, къмъ дѣлото на свободата и благодарение чувствителната помощъ, които указа- ме на единъ могъщъ съюзъ, тя ще бѣде испачдена отъ попататѣлния изпитания и дѣлѣжи. Върѣто това, намъ се направиха още по възмутителни отъ всички други прѣдложения: ний сами трѣбваше да ма-

мѣнимъ на своитъ брата и да ги прода- демъ въ замѣна на едно население, за което ний воо- вахме и, но тѣ сега ще гледа на насъ като завоевате- ли и подселници на тѣхната земя.

Ромѣнитъ, обединени, както сж били винаги въ моментъ на опасностъ, изпълниха свои дѣлгъ. Тѣ зая- виха, че не могатъ да отстъпятъ устията на Дунава на Русия срдѣцу каквито и да било обезпечения; ус- тията сж ни позѣрени отъ Европа и ний не можемъ да ги замѣнимъ срдѣцу една областъ, която не при- надлежи на Русия; ний заявихме, че не желаемъ ни- какви завладѣвания отъ другата страна на Дунава, за- щото тѣ ще породятъ само спорове и раздори между България и ромѣнитъ. Веднага следъ избухването на войната Русия заяви, че тя не се стрѣми къмъ ни- какви завладѣвания въ Европа; Ромѣния още по-ясно заяви, че тѣ воюва за своята независимостъ и своето бѣдѣнце, за да докаже на Европа, че при устията на Ду- нава живѣе единъ силенъ народъ, който, опрѣвъ на своитъ права и своето историческо минало, е въ по- ложение да изпълни своята културна и миролюбива мисия, за която се говори отъ известни врѣме толкова много. Ний бихме били, може би, по-вече въ правото си да искаме отъ Русия срдѣ- цу конесонитъ жертви отстѣжването на цѣла ромѣнска Бесарабия, продадена отъ тур- цитъ, по не очаквахме никога, че Русия ще ѝи нова отстѣжването на малката мвица отъ морския брѣгъ, за да възстапона прѣстижа на своята корона.

(Слѣдва)

сеза прѣзъ врѣмето на войната. Трѣба да се отстранятъ всички, които не разбиратъ духътъ на врѣмето, като се постави енергично и безмилостно. А че тѣ не ще се оставятъ лесно, достатъчно е да видимъ опититѣ, които брата Братяну правятъ въ Яшъ, върхътъ умразата и враждебността на всички околни. Убѣдени още, обаче, че доброто ще побѣди, защото трѣба да побѣди, иначе, ако и слѣдъ тоя кървавъ опитъ не побѣди, тогава тоя народъ и тая страна ще бѣдатъ осѣдени на загиване.

При тая борба, която започва, съ радостъ гледане на Бесарабия. Тя се присъедини къмъ насъ при условия, които за дълго врѣме ще останатъ велика харта на свободата за румънския народъ. Тя не дойде при насъ, слѣдъ като е снела отъ плещитѣ си императорското иго, за да попадне подъ това напашата олигархия, което е по-тежко и по-убийствено, понеже унищожавя душитѣ. Тя дойде при насъ свободна и не може да остане при насъ, ако и ние не бѣдохъ свободни. Орѣжното не успѣ да ни даде Бесарабия; донесе ни я гласътъ на свободата и само той иска да я задържи при насъ. Така присъединението на Бесарабия е символъ на нови врѣмена. Да се покажемъ достойни за нея.

Бесарабскиятъ въпросъ.

Ромънското правителство рѣшило, щатъ койтѣ да бѣдатъ обивени за единствена законно задължителна монета въ Бесарабия.

Митницитѣ, основани отъ ромънскитѣ власти между Бесарабия и Украйна по рѣката Днестеръ, почватъ да функциониратъ.

Правителството тѣжко да привлече въ лѣтния университетъ поне хиляда студенти отъ Бесарабия, като уреди за тѣхъ безплатенъ студентски домъ и въведе въплатки други улеснения. Ректора на университета, като потвърдилъ, че съ взети мѣрки въ тоя смисълъ, изказвалъ надеждата, че ще бѣдатъ привлечени и студенти отъ други народности особено евреи.

Букурещъ. (специална телеграма). Маргиломанъ, въ интервю дадено на „Букурешторъ Тагеблатъ“, подробно описва присъединението на Бесарабия къмъ Ромъния, като се стараетъ да изтъкне, че то е станало съ пълното и свободно отгласие на всичкитѣ съсловия на населението.

ИЗЪ РОМЪНІЯ.

(Отъ нашия специаленъ кореспондентъ).

Букурещъ. За възстановяване на търговскитѣ сношения на Германия, Австрия и Унгария съ Ромъния и за подемане на вносетъ, военното управление е установило въ Букурещъ три отдѣла за инспекция, които да се занимаватъ специално съ улеснение на вноса въ Ромъния, като даватъ на заинтересуванитѣ всички възможни улеснения, свидѣния и улеснения.

Зановидѣта на правителството Братяно-Ионеску да се унищожатъ всички телеграми се обяснява отъ „Газета Букурешниоръ“ съ намѣрението да се прикриятъ множеството прѣотжидени. Телеграфическата казва вѣстника, съ освѣтени злоупотреби; телеграфически съключени гешети за милиони, телеграфически съ наредени прѣотжидени арестуванія и е заповѣдано да бѣдатъ застрѣляни хора, неудобни на властующитѣ, които послѣ съ били вѣсали въ смислитѣ на надназитѣ за отечеството.

Прѣзъ 1917 г. въ селскитѣ общини отъ Молдова официалната статистика отбѣзва 202000 смъртни случаи и 40000 рожданія. Значи само въ селата на Молдова населението е намалено въ 1917 год. съ 162.000 души.

В. „Гимнуалъ“ отъ Яшъ съобщава, че отъ 25-априлъ ромънската главна квартира се е снѣла съ генералния щабъ.

Отъ 14 май военното управление по железницитѣ въ окупираната територия на Ромъния въвежда нови улеснения за прѣвоза на пакети и стоки въ страната.

Професоръ Матеи Каптанузио отъ Яшъ, съимплицитъ на Каризъ се изразилъ, че вече съществуватъ достатъчно юридически основания за даването подъ съдъ на кабинета Братяну и че министерскиятъ съветъ може да сезира прокурорството.

Единъ отъ министритѣ заявилъ на единъ редакторъ отъ „Газета Букурешниоръ“, че, прѣдъ видъ на разкритието, които вземе общественото настроение противъ миналитѣ, режими, всичкитѣ провинения, и безаконія ще бѣдатъ амнистирани и вановицитѣ ще бѣдатъ амнистирани, безъ да се държи сметка за тѣхното обществено положение и връзки. Всички държавни служители, отъ слугата до Братяну, ще бѣдатъ третираны еднакво.

Наредено е отъ ромънскитѣ воененъ министръ, да се издиратъ прѣзъ анкета, каква е стойността на военнитѣ материали, оружия и припаси, които ромънитѣ

съ изгубили въ Архангелскъ и Владивостокъ и които, споредъ едно съобщение на Такс-Ионеску, неопровергано отъ Братяну, имали стойностъ два милиарда лева.

В. „Berliner Tageblatt“ казва: «Възобновяването на Ромъния слѣдъ катастрофата може да се извърши само при едно прѣдположение. Това ще стане не съ смѣната на поварепото министерство на Братяну отъ друго такова съставено отъ политици на миналото. Братяну и неговата клика никога, нѣма да изгубватъ играта, ако действувачитѣ лица на тази игра не бѣдатъ отдалечени за дълго отъ властта. А това ще стане само тогава, когато държавната властъ бѣде отнета отъ рѣцѣтѣ на боеритѣ и бѣде прѣдадена на широкитѣ народни слоеве, на които да се усигори едно по достойно съществуване и като имъ се даде възможностъ да участвуватъ въ политическия животъ на страната».

ИЗЪ ЧУЖБИНА.

(В. Т. Агенция и радиотелеграма).

Съглашенкето по бесарабския въпросъ.

Бернъ. Присъединението на Бесарабия къмъ Ромъния се посрѣща много благоприятно отъ французката преса. Разрѣшението отговаря на правото на самопрѣдѣление на народитѣ. „Матенъ“ пише въ съгласие съ другата преса: Бесарабското правителство биде признато отъ антантата. Въ деня на окончателното уреждане въпроситѣ, антантата ще счита гласувачето на Бесарабия, като вѣнецъ на справедливитѣ национални искания на Ромъния. „Неги Паризненъ“ казва: И прѣди и сега Ромъния е нашъ приятель и съюзникъ. Трѣба да се радваме, че Бесарабия прѣминава къмъ Ромъния. Това е едно полезно посочване на по-късното окончателно разрѣшение. При това, като ромънска провинция, Бесарабия ще може по лесно да се изплъзне отъ нѣмското влияние».

Англичанитѣ за фронта Иперъ.

Науенъ. „Дейли Мейлъ“ съобщава: полукръгътъ около Иперъ се стѣснява все повече и германския патискъ отъ къмъ ю-т сръбцу нашата армия става все по-силонъ. Огромната битка е въ пай-голтѣмния си разгаръ. Съ пай-силно напръжение се очаква резултатата отъ боеветѣ прѣзъ слѣдвациитѣ дни.

Борбитѣ въ Ирландия.

Науенъ. За борбитѣ въ Ирландия противъ въждането на задължителната военна повинностъ, в. „Ланчестеръ Гардианъ“ пише: Трудно е за единъ английски вѣстникъ да опише положението, безъ да действуватъ подстрѣбателно. Нѣма никакво съмнѣние, че всѣки младъ на поималостъ, който притежава оружие, ще се бори до смъртъ сръбцу военната повинностъ. Ако тия младѣ ирландци ще трѣба да правятъ изборъ между бор ата въ Фландрия и тая въ Ирландия, ще прѣдпочитатъ безспорно послѣдната. Колко голѣмо е числото на бунтуящитѣ се, това знаятъ водителитѣ имъ; то е въ изключителна зависимостъ съ пушкитѣ, съ които разполагатъ.

Плячката на германцитѣ на западъ.

Берлинъ. Съ вземането на Кемелъ германската плячка въ сраженията на западниятъ фронтъ достигна надъ 12 0 0 нерасени пѣнцини и повече отъ 1600 оржия. Въ числото отъ взетитѣ при Кемелъ пѣнцини влизатъ повече такива изъ пай-добри френски дивизии. (Жю и числото на взетитѣ много илудѣ артечници се увеличи съ пѣколко стотици. Официалнитѣ френски бюлетени прийтъ до д. есъ пораженето при Кемелъ.

Осмяване съпротивата на черзопо-гвардейцитѣ въ Фл идренъ.

Науенъ. Споредъ съобщенията на Финландската главна еквартира, опита на революционеритѣ да си пробиятъ пътъ за Ардрисханъ билъ осуетенъ съ голѣми за тѣхъ загуби. Чрѣзъ тая побѣда, шландската войска слони послѣдната силно възражена съпротива на неприятеля. Споредъ едно съобщение на „айтеръ“ отъ Москва, обезоружаването на анархиститѣ въ Петербургъ е станало безъ съпротива.

Американски хитросъ.

Берлинъ. Установено е, че американски авиатори пътували отъ Америка за Европа съ лазаретни парачоуди, като членове на американския червѣтъ кръсть. Това злоупотребиение на червѣниятъ кръсть се доказва отъ документитѣ отъ сваленитѣ американски авиатори.

Улстеръ противъ Хомрула.

Лондонъ. Когато сто илудитѣ нац оналисти и синфайнисти съ подали вѣтвта, че ще се пр тивятъ противъ задължителната военна повинностъ, въ Улстеръ се приготвяла тайна съпротива противъ въвеждан то на хомрула. Съ Улстеръ имало 60000 пушки.

Положенieto въ Италия.

Дугано. Италианската граница е затворена по-строга отъ всѣки другъ пътъ. Поща не е пристигнала отъ седмици насамъ. При все това, не е мъчно да се разбере, че офанзивата на западъ е лѣгнала като алпийска тѣжестъ вър у цѣлата страна и че гръшитѣ прѣдъ австро-унгарската оанзива не сж малки. Оттегляя то на англо-френскитѣ войски е възбудило голѣмо отчаяние въ доловиднитѣ интервенционисти. Вой-

ственитѣ политици залагатъ всичко на карта, за да продължатъ воитата по противницитѣ имъ, образували многобройни довърени групички, сж ужасени прѣдъ послѣдствията, които чака тѣхната страна. Въ Италия е опасно да се каже самата истина, защото управляващата партия не иска да ги чуе. Анонимнитѣ писма и процеситѣ противъ миролюбитѣ сж въ пълнен ходъ. Докато нѣкои интервенционисти отъ дѣсницата порицаватъ силно противницитѣ на войната, немощната лѣвица указва съвоѣмъ слаба съпротива.

Американскитѣ приутовления.

Лондонъ. Очаква се, штоо американскитѣ конгресъ да отпусне единъ кредитъ за една три милионна армия и съответнитѣ резерви, които ще се изпратятъ за Франция.

Хроника

Редакцията на вѣстника на честити на своитѣ читатели Християна съвѣтитѣ христоси праздници.

За свѣдѣние. По случай великденскитѣ праздници, вѣстникъ „Добруджа“ нѣма да излѣзе на 6 и 8 того.

Добруджанецъ за Димитъръ Рязовъ. На 28 априлъ въ София билъ положенъ раскопенъ вѣнецъ съ надписъ „Д. Рязову, отъ признателна Добруджа“, върху ковчега съ смъртнитѣ останки на покойния на берлински пълномощенъ министръ Димитъръ Рязовъ отъ страни на Централния Добруджански Народенъ Съвѣтъ, чрѣзъ члена отъ съвѣта Драгомиръ Начовъ и отъ страна на добруджанската организация, чрѣзъ прѣдседателя на послѣдната Д-ръ Т. Теодоровъ.

Училищната великъ-денска ваканция. Отъ вчера почна великденската ваканция въ всички български училища въ Добруджа. Тя ще трае до 8 того великчително.

Ромънска некоректностъ. Младенъ Златаревъ, 55 годишенъ, хлѣбаръ въ гр. Талча, отвлѣченъ и интерниранъ отъ ромънитѣ въ лагера Савени, Дорохойски окръгъ, баща на 5 малолѣтни дѣца и до сега не е освободенъ отъ Молдова. Също не сж освободени и слѣднитѣ селини отъ „ащъ-пной, бабадашна околия, сж повзрасни отъ 45 години, които били задържани на работа по линията „ачецъ—омънъ“ отъ прѣдприемача на постройката, комуто били прѣдадени на работа:

- Стойко Нейчевъ, 56 г.
- Георги Стояповъ, 52 г.
- Иванъ Петровъ Даскаловъ, 52 г.
- Нико Богоевъ, 53 г.
- Георги Плиевъ, 50 г.

На 15 м. м. било е заповѣдано отъ главната дирекция на интернатитѣ до комендантитѣ на лагеритѣ, штоо всички отвлѣчени, които се намиратъ на работа по околитѣ мошин, да се повърнатъ въ респективнитѣ лагери, за да бѣдатъ отъ тамъ изпратени въ Вадени — Браила.

На втория денъ, обаче, слѣдъ пристигането на почти всички отвлѣчени, същата дирекция е заповѣдала да се отложатъ тѣхното замиванане и впоследствие отново биле изпратени подъ конвой на работа. Така напри мѣртъ отъ лагера Подолени, окр. Фалчиу, влѣдѣто сж интернирани отвлѣченитѣ отъ с. Паша-кънѣла, Солнчатурия и Канлж-буджакъ, Коджеланко, е била изпратена на работа една група отъ 250 души, българи и унгарци.

Горговъ-де-векъ вечерята. На 6 май, ще се даде литературно-музикална вечеръ въ тукашния книжматографически салонъ, съ участието на смѣсенъ хоръ, въ полза на „фонда“ при Щаба на 3-а Армия за подпомагане сирацитѣ отъ войната.

Начало 8½ часа вечерята. Билетитѣ ще се продаватъ при касата на салона ежедневно отъ 3—6 часа с.д. пладнѣ.

При коледнически факултетъ сж назначени за професори: по вътрѣшна медицина д-ръ Цирковичъ, по нервни болести д-ръ оловъ, по всерпически д-ръ Стефановъ, по дѣтски болести д-ръ Павловичъ, по гинекология д-ръ Лавчевъ. Двама чужденци — професори ще заематъ катедритѣ по хистология и физиология.

Тулчанска Банка — гр. Тулча.

ПОКАНА

Понеже членовѣтъ отъ управителна съвѣтъ отсъствуватъ, а трѣбва непременно да се прѣвърши дѣятелността на „Тулчанската Банка“ („Банка Тулча“) отъ послѣдното врѣме и за да се взематъ пужднитѣ мѣрки за запазването на интереситѣ и угодяватъ се всачки господа акционери да се явятъ на извънредното общо събрание, въ неделя 11 май 1918 година 3 часа слѣдъ обѣдъ въ публицонето на банката въ Тулча, улица „Бабадагъ“ № 1

Дирекцията

ТАБЛИЦА

На отвлеченитѣ отъ ромѣнитѣ сдѣръ и дребенъ добитѣкъ, воли, каруци, зървени храни, фуражъ състѣни продукти и др. земеделъ. потреби отъ населението въ Балчишка околия при стѣткѣ имъ отъ Добруджа.

№ по редъ	ОБЩИНА	Кове и кобили	Магарета	Волице	Биволи	Краве	Биволици	Телци и малчета	Овце и кози	Всичко лева
1	Балчишка	50	—	—	—	—	—	—	—	—
2	Гаргалышка	521	—	1290	—	—	—	512	—	—
3	Гив. Суютчишка	349	—	452	18	142	18	—	—	—
4	Дувановавска	1135	—	1840	—	348	—	—	3254	—
5	Дурашуланка	1037	—	1527	—	—	—	—	8901	—
6	Каварненска	59	1	213	10	71	12	2	2140	—
7	Прѣселенска	—	—	—	10	—	3	—	—	—
8	Снасовска	1238	—	3281	—	—	—	—	53418	—
9	Теленска	357	3	310	190	289	56	—	2598	—
10	Шабленска	688	—	580	49	490	—	—	4450	—
Всичко		5434	4	9493	277	1254	89	2	74973	—
Стоинствъ въ лв.		6,459,600	450	9,493,000	304700	1,003,200	99,700	1200	2,624,055	19,984,105

Волски кола	Корични каруци	Хамути	Сѣдла	Чулозе	Файтони	Брани по кгр.	Писанца кгр.	Елемент кгр.	Звест кгр.	Боб кгр.	Сирене кгр.	Сѣдо кгр.	Сивни кгр.	Всичко лева
—	21	49	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	202	—	—	—	—	—	119700	6840	—	120	—	10400	—	—
—	80	250	—	—	—	—	25875	16680	1815	—	—	5500	—	—
—	460	487	—	—	—	—	167700	25290	18975	—	—	4000	—	—
—	332	332	—	—	—	—	369875	47280	30525	6400	—	—	6	—
—	22	12	3	—	3	—	640	400	2890	—	—	—	—	—
—	37	95	—	—	—	900	32300	16380	3300	2100	2300	30500	—	—
—	389	390	—	563	—	—	1801800	—	—	—	—	440000	136	—
114	178	178	6	—	—	—	91500	24360	—	—	—	—	13	—
—	278	278	—	—	—	—	116655	11460	—	—	—	509900	—	—
114	1999	2041	9	563	5	900	2726045	148690	57505	8620	2300	105000	155	—
68,400	1,199,400	1,224,600	1350	42720	90000	463,981,376	37172	18801,6896	368	50040	27900	3744486	—	—

БИБЛИОТЕКА „ДОБРУДЖА“

Издава Народно спомогат. фондъ „Добруджа“.

Излизкоха отъ печатъ и се пускатъ въ продажба слѣднитѣ книги:

№ 1. Историческитѣ права на България върху Добруджа отъ Миланъ Марковъ. Цѣна 2 лева.

№ 2. Добруджа и нашето възвръщане (Культурно-исторически издирвания) отъ С. Чилингировъ. Цѣна 5 лева.

№ 3. Юстенджанското пристанище отъ Д-ръ Йо. Пенановъ. Цѣна 1.50 лева.

№ 4. Мемоара на Добруджанци, съ една фотографическа снимка, отъ Централния Добруджански Народенъ Съвѣтъ. Цѣна 1.50 лева.

№ 5. Ромѣнитѣ жестокости надъ отвлеченото добруджанско население въ Молдова, I свитѣкъ. По официални ромѣнски документи и лични изповѣди съ една факсимиле и една фотографическа снимка. Отъ Драгомиръ Пачовъ и Занавъ В. Кацевъ. Цѣна 2.20 лева.

Всички поръчки да се изпращатъ до Библиотека Добруджа, ул. Гурко № 16. Телефонъ № 368 и дружество Курьеръ—София.

На книжари-отстъпка по споразумѣние. Намира се при всички вѣстникарски агенции и книжари въ Царството.

Въ Тулча—при книжарницитѣ Кр. Дончевъ и Дим. Малоскитски.

Въ Бабадагъ—въ книжарница ф. „Добруджа“.

Четете вѣстникъ „Добруджа“
защитникъ на добруджанската кауза

МАРТИРОЛОГЪ

НА ИЗВИТИЕТО И ЗАГИНАЛИЕТО ВЪ МОЛДОВА ОТВЛЪЧЕНИ ДОБРУДЖАНИИ

№ по редъ	Име и прѣзиме на загиналия	Отъ гдѣ с родомъ	Околия	Възраст	Семейно положение	Колко деца има	Занятие	На коя дата презъ 1916 г. е билъ отвлеченъ	Гдѣ е загиналъ
гр. Тулча									
29	Велико Миховъ	гр. Тулча		53	жененъ	5	търговецъ	4 IX 1916 г.	с. Епурени
30	Сава Дивитровъ	„		54	вдовецъ	5	земеделецъ	16 VIII	„
31	Райчу Р. Градинаровъ	„		41	жененъ	1	търговецъ	29 VIII	гр. Галацъ
32	Яну Пачевъ	„		60	„	4	„	„	с. Дѣлени
33	Стефанъ Ставровъ	„		32	„	—	„	„	с. Епурени
34	Драгня Вълковъ	„		60	вдовецъ	4	търговецъ	4/IX 916 г.	„
35	Коста Пѣтовъ	„		50	жененъ	—	„	„	с. Дѣлени
36	Драганъ Христовъ	„		54	„	7	земеделъ.	„	„
37	Коста С. Оджановъ	„		18	„	—	„	„	с. Бознеци
38	Митю Драгновъ	„		42	жененъ	1	новачъ	17/30 VIII	с. Дѣлени
39	Добри Традафидовъ	„		60	„	5	градинарь	„	с. Петраконъ
40	Гено Юрдановъ	„		55	„	—	„	„	с. Савени
41	Христо Т. Мугаричевъ	„		63	„	3	мутифия	„	„
42	Петчо Тедоровъ	„		45	„	—	градинарь	„	с. Адашени
43	Атанасъ Н. Мулзовъ	„		55	„	—	мутифия	„	с. Епурени
44	Ибраимъ Молодмазъ	„		36	жененъ	6	есафинъ	„	с. Дорохой
45	Юзевъ Молодмазъ	„		42	„	7	„	„	„
46	Мустьфа Далбей	„		60	„	2	крестодѣлъ	„	с. Савени
47	Хасанъ Ахмедъ	„		45	„	—	„	„	„
48	Изгуръ Тахиръ	„		56	„	—	„	„	„
49	Батумъ Османъ	„		53	„	—	„	„	„
50	Идирисъ Махмудъ	„		28	„	—	„	„	„
51	Вензатъ Серафъ	„		40	жененъ	2	„	„	с. Родаудъ
52	Шаниъ Агумъ	„		50	„	5	„	„	с. Петрокони
53	Насуфъ Бахитесеръ	„		54	„	—	„	„	„
54	Сандъ Обашъ	„		40	жененъ	5	„	„	с. Роканъ
55	Манюфъ Али	„		50	„	4	„	„	с. Савени
56	Исмаилъ Ахмедъ	„		60	„	4	„	„	с. Дорохой
57	Мехмедъ Исмаилъ	„		53	„	4	каруцаръ	„	„
58	Дивитъръ Бхета Мечето	„		35	„	5	градинарь	„	с. Адашени
59	Христо Комитанги	„		58	„	—	„	„	с. Акрадени
60	Махалаби Марковъ	„		32	„	—	търговецъ	„	с. Шляпоти
61	Георги Шарпазовъ	„		45	жененъ	—	„	4/17 IX	с. Вѣслуй
62	Илия С. Кирановъ	„		52	„	3	градинарь	17/30 VIII	с. Савени
63	Анастасъ Ивановъ	„		66	„	4	зидаръ	„	с. Изкмени
64	Христо Ивановъ	„		55	„	2	„	„	с. Савени
65	Атанасъ Петровъ	„		60	„	3	дюлгеранъ	„	„
66	Нисела Гурбановъ	„		56	„	5	вожухаръ	„	с. Аврамени (Сѣдла)